

MARKKINAOIKEUS**PÄÄTÖS**

Nro 402/16

1.7.2016

Dnro 2015/686

VALITTAJA

Mijorak Oy

VASTAPUOLI

Vantaan kaupunki

KUULTAVATEs-Urakointi Oy
Rakennusveikara Oy**ASIA**

Julkista hankintaa koskeva valitus

MUUTOKSENHAUN KOHDEVantaan kaupungin teknisen lautakunnan hankintapäätös 13.10.2015
§ 34**ASIAN TAUSTA**

Vantaan kaupunki (jäljempänä myös hankintayksikkö) on ilmoittanut 10.9.2015 julkaistulla ja 23.9.2015 korjatulla kansallisella hankintailmoituksella avoimella menettelyllä toteutettavasta kunnossapidon rakennustöiden puitejärjestelystä ajalle 1.12.2015–30.11.2017.

Vantaan kaupungin tekninen lautakunta on 13.10.2015 tekemällään hankintapäätöksellä § 34 valinnut puitejärjestelyyn Rakennus-Ferdi Oy:n, City-Air Oy:n, Suomen Rakennuslogistiikka Oy:n, Parmatic Oy:n, Es-Urakointi Oy:n ja Rakennusveikara Oy:n.

Hankinnan ennakoitu arvonlisäveroton kokonaisarvo on hankintayksikön ilmoituksen mukaan ollut noin 5.000.000 euroa.

Hankintasopimusta ei hankintayksikön ilmoituksen mukaan ole allekirjoitettu.

ASIAN KÄSITTELY MARKKINAOIKEUDESSA

Valitus

Vaatimukset

Mijorak Oy on vaatinut, että markkinaoikeus kumoaa muutoksenhaun kohteena olevan hankintapäätöksen, kieltää hankintayksikköä jatkamasta virheellistä hankintamenettelyä ja velvoittaa hankintayksikön korjaamaan virheellisen menettelynsä. Lisäksi valittaja on vaatinut, että markkinaoikeus velvoittaa hankintayksikön korvaamaan sen arvonlisäverottomat oikeudenkäyntikulut 400 eurolla viivästyskorkoineen.

Perusteet

Hankintayksikkö on virheellisesti vähentänyt Mijorak Oy:n ilmoittamalta toiselta työnjohtajalta yhden pisteen sillä perusteella, että hän ei olisi toiminut vastaavana mestarina kolmen edellisen vuoden aikana vähintään kolmessa kohteessa.

Valittajan ilmoittama toinen työnjohtaja on täyttänyt tarjouspyynnössä esitetyt vaatimukset. Tarjouspyynnössä ei ole vaadittu, että vastaavaksi työnjohtajaksi ilmoitetun henkilön olisi tullut toimia viranomaisen hyväksymänä vastaavana työnjohtajana kolmessa kohteessa kolmen vuoden aikana. Valittajan esittämä henkilö on toiminut vastaavana työnjohtajana, mutta ei viranomaisen hyväksymänä vastaavana työnjohtajana.

Vastine

Vaatimukset

Vantaan kaupunki on vaatinut, että markkinaoikeus hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan sen arvonlisäverottomat oikeudenkäyntikulut 1.900 eurolla viivästyskorkoineen.

Perusteet

Tarjouspyynnössä on pyydetty antamaan tiedot kahdesta työnjohtajasta, jotka ovat saaneet pisteitä, mikäli työnjohtaja täyttää Suomen rakentamismääräyskokoelman (RakMK) osan A1 kohdassa 4.1 määritellyt rakennustöistä vastaavan työnjohtajan pätevyysvaatimukset ja mikäli työnjohtaja on toiminut vastaavana mestarina kolmen edellisen vuoden aikana vähintään kolmessa kohteessa. Pisteitä kyseisestä kohdasta on ollut mahdollista saada vain, mikäli ilmoitettu työnjohtaja on toiminut viranomaisen hyväksymänä vastaavana työnjohtajana.

Valittajan tarjouksen liitteessä ei ole kerrottu kolmea kohdetta, joissa valittajan ilmoittama toinen työnjohtaja olisi toiminut viranomaisen hyväksymänä vastaavana mestarina.

Tarjouspyynnössä viitatussa RakMK A1, kohdassa 4.1, viitataan rakennus- ja maankäyttölain 122 §:ään, jonka 2 momentin mukaan vastaavan työnjohtajan ja erityisalan työnjohtajan hyväksyy kunnan rakennusvalvontaviranomainen. Näin ollen on selvää, että vastaavan työnjohtajan on tullut olla viranomaisen hyväksymä vastaava työnjohtaja.

Kuultavien lausunnot

Es-Urakointi Oy ja *Rakennusveikara Oy* eivät ole niille varatusta tilaisuudesta huolimatta antaneet lausuntoa.

Vastaselitys

Valittajan mukaan tarjouspyynnössä ei ole edellytetty, että vastaavan työnjohtajan olisi tullut olla viranomaisen hyväksymä. Tarjouspyynnön mukaan vastaavalta työnjohtajalta on edellytetty riittävä koulutus ja lisäksi työnjohtajalla on tullut olla työkokemusta vastaavan työnjohtajan vaatimustason täyttävistä kohteista. Valittajan esittämällä toisella vastaavalla työnjohtajalla on ollut tämä kokemus, vaikka hän ei olekaan toiminut vastaavana työnjohtajana kolmella työmaalla, johon olisi haettu rakennuslupa ja jotka olisivat sen vuoksi vaatineet hyväksyttyä vastaavaa työnjohtajaa.

Muut kirjelmät

Hankintayksikkö on esittänyt lisäkirjelmissään, että maankäyttö- ja rakennuslain nyt voimassa olevan 122 e §:n mukaan "Rakennusvalvontaviranomainen hyväksyy vastaavan työnjohtajan tai erityisalan työnjohtajan, jos tämä täyttää 122 c §:ssä säädetyt kelpoisuusvaatimukset". Kyseisistä lainkohdista ilmenee, että vastaavan työnjohtajan on oltava rakennusvalvontaviranomaisen hyväksymä.

Valittaja on lisälausumassaan esittänyt, että kaikkiin rakennuskohteisiin ei haeta rakennuslupaa niiden luonteen vuoksi tai muusta syystä, jolloin niissä ei voi olla rakennusvalvontaviranomaisen hyväksymää vastaavaa työnjohtajaa.

MARKKINAOIKEUDEN RATKAISU

Perustelut

Oikeusohjeet

Julkisista hankinnoista annetun lain (hankintalaki) 2 §:n 1 momentin mukaan hankintayksikön on käytettävä hyväksi olemassa olevat kilpailuolosuhteet, kohdeltava hankintamenettelyn osallistujia tasapuolisesti ja syrjimättä sekä toimittava avoimesti ja suhteellisuuden vaatimukset huomioon ottaen.

Hankintalain 69 §:n 1 momentin mukaan tarjouspyyntö on laadittava niin selväksi, että sen perusteella voidaan antaa yhteismitallisia ja keskenään vertailukelpoisia tarjouksia. Pykälän 2 momentin 3 kohdan mukaan tarjouspyynnössä tai soveltuvien osin hankintailmoituksessa on oltava tarjouksen valintaperuste sekä käytettäessä valintaperusteena kokonaistaloudellista edullisuutta vertailuperusteet ja niiden tärkeysjärjestys. Sanotun pykälän 3 momentin mukaan tarjouspyynnössä on ilmoitettava myös muut kuin 2 momentissa erikseen mainitut tiedot, joilla on olennaista merkitystä hankintamenettelyssä ja tarjouksen tekemisessä.

Hankintalain 72 §:n 1 momentin mukaan tarjouksista on hyväksyttävä se, joka on hankintayksikön kannalta kokonaistaloudellisesti edullisin tai hinnaltaan halvin. Kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen arvioinnissa käytettävien vertailuperusteiden tulee liittyä hankinnan kohteeseen ja mahdollistaa tarjousten puolueeton arviointi. Palveluhankinnoissa tai rakennusurakoissa, joissa palvelun tarjoamisesta tai rakennustyöstä vastaavien henkilöiden asiantuntemuksella, ammattitaidolla tai pätevyydellä on erityinen merkitys, vertailuperusteina voidaan käyttää myös hankinnan toteuttamisessa tarvittavaa tarjoajien soveltuvuuden vähimmäisvaatimukset ylittävää laadunhallintaa, pätevyyttä, kokemusta ja ammattitaitoa.

Pykälän 2 momentin mukaan käytettäessä valintaperusteena kokonaistaloudellista edullisuutta myös arvioinnissa käytettävät vertailuperusteet on ilmoitettava tärkeysjärjestyksessä hankintailmoituksessa tai tarjouspyynnössä. Vertailuperusteiden asettamisessa voidaan noudattaa soveltuvien osin myös, mitä 62 §:ssä säädetään.

Hankintayksiköllä on harkintavaltaa määritellä kokonaistaloudellisen edullisuuden vertailuperusteet ja niiden mahdollinen painotus. Tarjouskilpailuun osallistuvien tarjoajien tasapuolisen ja syrjimättömän kohtelun turvaamiseksi tarjouksen valintaan liittyvät seikat on kuitenkin kuvattava tarjouspyynnössä sellaisella tarkkuudella, että tarjouspyyntö on omiaan tuottamaan yhteismitallisia ja vertailukelpoisia tarjouksia. Hankintayksiköllä on harkintavaltaa myös kokonaistaloudellisen edullisuuden vertailuperusteiden soveltamisessa. Tarjouskilpailuun

osallistuvien tarjoajien tasapuolisen ja syrjimättömän kohtelun turvaamiseksi tarjousten vertailu tulee kuitenkin suorittaa etukäteen ilmoitettujen seikkojen perusteella.

Tarjouspyyntö ja hankintapäätös

Hankinnan kohteena on ollut kunnossapidon rakennustöiden puitejärjestely. Tarjouksen valintaperusteena on ollut kokonaistaloudellinen edullisuus ottaen huomioon tarjouspyyntöasiakirjoissa esitetyt vertailuperusteet. Hinnasta on voinut saada enintään 60 pistettä ja laadusta 40 pistettä.

Tarjouspyynnön kohdan 4 ”Hankinnan kohteen kriteerit” kohdassa ”Tarjoajan työmaavastuuhenkilöt” on ilmoitettu muun ohella seuraavaa:

”Työnjohdon soveltuvuutta arvioidaan pisteyttämällä tehtävään nimettyjen työnohtajien koulutusta, työkokemusta ja kunnossapitotyön suorittami[se]ssa hyödyksi katsottavia lisäkoulutuksia ja pätevyyskysymyksiä. Kahden työnohtajajärjestelmän pätevyys arvioidaan. Näiden henkilöiden tulee osallistua palvelun tuottamiseen.”

Kohtaan on tullut syöttää kahden tarjotun henkilön nimi. Näiden kummankin osalta on tullut ladata ”tarjotun henkilön CV tai muu selvitys, josta voidaan tarkistaa pisteytykseen vaikuttavat asiat”.

Työnohtajien osalta on ilmoitettu muun ohella seuraava pisteytettävä kohta:

”Työnohtaja täyttää RakMK 1, kohdassa 4.1 määritellyt rakennustöistä vastaavan työnohtajan pätevyysvaatimukset ja on toiminut vastaavana mestarina kolmen viime vuoden aikana vähintään kolmessa (3) kohteessa.”

Kyseisessä kohdassa on tullut valita ”kyllä” tai ”ei”. Ensimmäisestä on saanut yhden pisteen ja jälkimmäiset nolla pistettä.

Tarjouspyynnön kohdassa 8 ”Päätöksenteon perusteet” on tarjoajan työmaavastuuhenkilöiden osalta ilmoitettu, että yksi työnohtaja voi saada enintään 8 laatu-pistettä ja että työnjohdon kokonaispisteet ovat kahden työnohtajan pisteiden yhteenlaskettu arvo, eli enintään 16 pistettä. Työnohtajana toimimisesta kolmen vuoden aikana on voinut saada kummankin työnohtajan osalta 1 pisteen, eli yhteensä 2 pistettä. Kohdassa on toistettu edellä esitetty toimiminen vastaavana mestarina vähintään kolmessa kohteessa kolmen edellisen vuoden aikana.

Valittaja on tarjouksessaan ilmoittanut kummankin työnohtajansa osalta ”kyllä”. Hankintayksikkö on hankintapäätöksessään vähentänyt valittajalta yhden pisteen kyseisestä kohdasta sekä lisäksi toisen pisteen kokemuksen osalta perustellen vähentämistä seuraavasti:

"Toisen työnjohtajan kokemus työnjohtotehtävistä sekä toiminta vastaavana mestarina 3 viime vuoden aikana vaadituissa kolmessa kohteessa ei täyty, vähennys $2 \times -1 \text{ p} = -2 \text{ pistettä}$ ".

Asian arviointi

Asiassa on valituksen perusteella kysymys siitä, onko hankintayksikkö voinut vähentää valittajalta yhden pisteen sillä perusteella, että tämän ilmoittama toinen työnjohtaja ei ole toiminut vastaavana mestarina vähintään kolmessa kohteessa edellisen kolmen vuoden aikana.

Hankintayksikkö on markkinaoikeudessa esittänyt, että kohdasta on ollut mahdollista saada pisteitä vain, jos ilmoitettu työnjohtaja on toiminut rakennusvalvontaviranomaisen hyväksymänä vastaavana työnjohtajana. Valittajan mukaan tarjouspyynnössä ei ole vaadittu viranomaisen hyväksyntää vastaavana työnjohtajana toimimiseen.

Asiassa ei ole riitaa siitä, etteivätkö tarjouspyynnössä mainitut vastaava työnjohtaja ja vastaava mestari olisi alalla ammattimaisesti toimivalle yritykselle toisiaan vastaavia termejä.

Tarjouspyynnön kyseessä olevassa kohdassa on ollut viittaus "RakMK 1, kohdassa 4.1 määritellyt rakennustöistä vastaavan työnjohtajan pätevyysvaatimukset". Alalla ammattimaisesti toimivan tarjoajan on tullut ymmärtää, että viittaus on tarkoittanut Suomen rakentamismääräyskokoelman osaa A1. Kohta 4.1 "Työnjohtajan tarve, kelpoisuus ja hyväksyminen" on ollut luvun 4 "Vastaava työnjohtaja ja erityisalan työnjohtajat" alla. Kohdassa on viitattu muun ohella maankäyttö- ja rakennuslain 122 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan lupaa tai muuta viranomaishyväksyntää edellyttävässä rakennustyössä tulee olla työn suorituksesta ja sen laadusta vastaava, joka johtaa rakennustyötä sekä huolehtii rakentamista koskevien säännösten ja määräysten sekä myönnetyn luvan ja hyvän rakennustavan mukaisesta työn suorittamisesta (vastaava työnjohtaja).

Kohdassa on viitattu myös maankäyttö- ja rakennuslain 123 §:ään sekä maankäyttö- ja rakennusasetuksen 70 §:ään. Jälkimmäisen pykälän 3 momentin mukaan rakennustyön vastaavan työnjohtajan on hyväksyntää koskevassa hakemuksessa osoitettava kelpoisuutensa vastaavana työnjohtajana toimimiseen. Kohdan 4.1 alakohdassa 4.1.5 "Määräys" on muun ohella todettu, että kun henkilö hakee kunnassa ensimmäistä kertaa hyväksyntää vastaavaksi työnjohtajaksi, hänen on esitettävä koulutusta ja työkokemusta koskevilla todistuksilla tai muulla luotettavalla tavalla selvitys kelpoisuudestaan tähän tehtävään.

Markkinaoikeus toteaa, että edellä mainitussa Suomen rakentamismääräyskokoelman kohdassa on ollut kysymys nimenomaan lupaa edellyttävässä rakennustyössä toimivasta vastaavasta työnjohtajasta eikä missä tahansa rakennustyössä toimivasta

työnjohtajasta. Vaikka kohdassa ei ole viitattu maankäyttö- ja rakennuslain 122 §:n 2 momenttiin, alalla ammattimaisesti toimivan tarjoajan on tullut tuntea myös kyseisen säännöksen sisältö. Säännöksen mukaan vastaavan työnjohtajan hyväksyy kunnan rakennusvalvontaviranomainen. Joka tapauksessa kohdassa 4.1 on edellä todetusti puhuttu myös hyväksynnästä vastaavaksi työnjohtajaksi.

Markkinaoikeus toteaa myös, että edellä mainitut maankäyttö- ja rakennuslain sekä maankäyttö- ja rakennusasetuksen säännökset eivät ole enää voimassa olevaa lainsäädäntöä.

Lailla 17.1.2014/41, joka on tullut voimaan 1.9.2014, maankäyttö- ja rakennuslain 122 §, jonka otsikoksi on tullut "Vastaava työnjohtaja" on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Rakennuslupaa edellyttävässä rakennustyössä on oltava rakennustyötä johtava vastaava työnjohtaja. Toimenpidelupaa edellyttävässä työssä on oltava vastaava työnjohtaja vain silloin, kun se on kohteen käytön aikaiseen turvallisuuteen tai terveellisyyteen liittyvien syiden taikka maiseman ja ympäristönäkökohtien vuoksi välttämätöntä.

Vastaavan työnjohtajan on vastattava rakennustyön kokonaisuudesta ja laadusta sekä huolehdittava, että rakennustyö tehdään myönnetyn luvan, rakentamista koskevien säännösten ja määräysten sekä hyvän rakennustavan mukaisesti.

Vastaavan työnjohtajan on huolehdittava, että rakennustyön aloittamisesta ilmoitetaan rakennusvalvontaviranomaiselle ja että rakennustyön tarkastusasiakirja pidetään rakennustyömaalla ajan tasalla.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vastaavan työnjohtajan työnjohtotehtävistä ja ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä.

Mainitulla lailla maankäyttö- ja rakennuslakiin on lisätty muun ohella uusi 122 d § "Työnjohtajan hyväksymistä koskeva hakemus" sekä 122 e § "Työnjohtajan ja erityisalan työnjohtajan hyväksyminen". Ensin mainitun pykälän 1 momentin mukaan rakennushankkeeseen ryhtyvän on haettava rakennusvalvontaviranomaiselta vastaavan työnjohtajan hyväksymistä ennen rakennustyön aloittamista. Sanotun pykälän 2 momentin mukaan hakemuksessa on selvitettävä työnjohtajan kelpoisuus kyseiseen työnjohtotehtävään. Vastaavaa työnjohtajaa koskevaan hakemukseen on liitettävä kirjallinen ilmoitus, jossa työnjohtaja sitoutuu vastuuvollisena johtamaan rakennustyötä. Jälkimmäisen pykälän 1 momentin mukaan rakennusvalvontaviranomainen hyväksyy vastaavan työnjohtajan, jos tämä täyttää lain 122 c §:ssä säädetyt kelpoisuusvaatimukset. Maankäyttö- ja rakennuslain 122 e §:n 3 momentin mukaan, jos rakennusvalvontaviranomainen on

hyväksynyt henkilön enintään viittä vuotta aikaisemmin vastaavaksi työjohtajaksi vastaavanlaiseseen rakentamishankkeeseen kunnassa, uutta hyväksyntää ei tarvitse hakea. Tällöin riittää, että rakennusvalvontaviranomaiselle ilmoitetaan vastaavana työjohtajana toimimisesta sekä toimitetaan 122 d §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus.

Markkinaoikeus toteaa, ettei lainsäädännössä ole siten tapahtunut muutoksia sen suhteen, että rakennuslupaa edellyttävässä kohteessa on edelleen oltava rakennustyötä johtava vastaava työjohtaja, joka on viranomaisen hyväksymä. Ympäristöministeriön ohjeessa rakennustyön suorituksesta ja valvonnasta (YM5/601/2015, 12.3.2015) on todettu, että rakennustyön suoritusta ja valvontaa, rakennushankkeeseen ryhtyvän huolehtimisvelvollisuutta, rakennuksen suunnittelijoita sekä rakennustyönjohtoa koskevaa sääntelyä on uudistettu maankäyttö- ja rakennuslain 1.9.2014 voimaan tullessa muutoksella. Muutoksessa suurin osa muun ohella Suomen rakentamismääräyskokoelman osaan A1 sisältyneistä säännöksistä on siirretty maankäyttö- ja rakennuslain 17 ja 20 lukuun. Mainitun ohjeen mukaan sisällöllisesti sääntely on pääosin säilynyt ennallaan. Ohjeessa on myös todettu, että siirtymäkauden aikana Suomen rakentamismääräyskokoelmassa julkaistuja, 1.1.2013 voimassa olleita määräyksiä sovelletaan kunnes uudet säännökset on annettu, enintään kuitenkin vuoden 2017 loppuun saakka. Mainitun ohjeen kohdassa 3.3.3 ”Työjohtajien hyväksyminen ja hyväksymisen peruutus” on todettu, että uuden lainsäädännön nojalla työjohtajan hyväksymistä hakee nimenomaan rakennushankkeeseen ryhtyvä, kun ennen lainmuutosta työjohtajan muutosta haki työjohtaja itse.

Markkinaoikeus toteaa, että vaikka tarjouspyynnössä on viitattu vastaavan työjohtajan osalta Suomen rakentamismääräyskokoelmaan, joka ei ole enää ollut viittausajankohtana voimassa, alalla ammattimaisesti toimivan tarjoajan on tullut ymmärtää, että kyseisessä kohdassa on tarkoitettu nimenomaan toimimista vastaavana työjohtajana rakennuslupaa vaativassa kohteessa eikä missä tahansa kohteessa. Alalla ammattimaisesti toimivan tarjoajan on myös tullut ymmärtää, että sekä aiemman että nykyisin voimassa olevan lainsäädännön perusteella vastaavalla työjohtajalla tulee olla rakennusvalvontaviranomaisen hyväksyntä.

Valittajan ilmoittaman toisen työjohtajan ansioluettelossa on ilmoitettu, että hän on toiminut valittajan palveluksessa 2.5.2013 alkaen sekä työjohtajana että vastaavana työjohtajana. Rakennuslupaa koskevassa kuvauksessa on ilmoitettu muun ohella seuraavaa:

”Olen ollut Mijorak Oy:llä työjohtotehtävissä vuodesta 2013 asti vakituisessa työsuhteessa, tämän aikana olen johtanut pieniä korjausrakentamis- ja saneerausprojekteja. Isompiin kohteisiin lukeutuivat mm. Invalidisäätiö Ortonin sairaalan n. 300 m² kattava toimitila ja vastaanottotilojen muutostyö vuonna 2013,

Leppävaarassa sijaitsevan Arla-instituution Suurtalouskeittiön n. 160 m² saneeraus vuonna 2013, Suomen Kansallismuseon 3 krs ja ullakkotilojen muutos toimistotiloiksi n. 400 m² vuonna 2014, jossa toimin vastaavana mestarina, sekä Kivenlahdessa tällä hetkellä käynnissä oleva linjasaneerausprojekti joka kattaa 51 asuntoa + yleiset tilat viisiportaisessa kerrostalossa. Lisäksi olen toiminut Invaliidisäätiö Orton:n, Keskuspuiston Ammattiopiston, VTT:n ja Senaatin kohteissa työnjohtajana saneeraus- ja muutostöissä.”

Ansioluettelon kuvauksen perusteella kyseinen henkilö näyttäisi toimineen vastaavana mestarina vain Suomen Kansallismuseota koskeneessa projektissa. Vaikka valittaja on ilmoittanut kyseisen henkilön osalta ”kyllä” nyt kyseessä olevassa kohdassa, hankintayksikkö ei ole menetellyt virheellisesti, kun se on vähentänyt valittajan tarjoukselta yhden pisteen tarjouksen liitteestä ilmenevien tietojen perusteella.

Markkinaoikeus toteaa vielä, että valittaja on markkinaoikeudessa ilmoittanut, että kyseessä oleva henkilö on toiminut vastaavana työnjohtajana kuudessa kohteessa, mutta vain kahdessa näistä viranomaisen hyväksymänä vastaavana työnjohtajana. Viimeksi mainituiksi on ilmoitettu Suomen Kansallismuseon toimistotilojen rakentaminen vuodelta 2014 sekä Espoon Melstenintien peruskorjaus vuodelta 2015. Koska muihin kohteisiin ei ole haettu rakennuslupaa, ei henkilö ole valittajan mukaan voinut myöskään hakea viranomaisen hyväksymäksi vastaavaksi työnjohtajaksi.

Valittaja on siten itse myöntänyt, ettei valittajan ilmoittama toinen henkilö ole toiminut vastaavana työnjohtajana kolmessa rakennuslupaa edellyttävässä kohteessa. Näin ollen kyseinen henkilö ei ole toiminut tarjouspyynnössä tarkoitetulla tavalla vastaavana työnjohtajana tai mestarina kolmessa kohteessa kolmen edellisen vuoden aikana.

Johtopäätös

Edellä mainituilla perusteilla hankintayksikkö ei ole menetellyt hankinnassaan valittajan esittämin tavoin julkisia hankintoja koskevien oikeusohjeiden vastaisesti. Valitus on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulujen korvaaminen

Hankintalain 89 §:n 2 momentin mukaan hankinta-asiassa oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen sovelletaan muun ohella, mitä hallintolainkäyttölain 74 §:n 1 momentissa säädetään.

Hallintolainkäyttölain 74 §:n 1 momentin mukaan asianosainen on velvollinen korvaamaan toisen asianosaisen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon

ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan.

Asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen valittaja saa pitää oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Sen sijaan olisi kohtuutonta, jos hankintayksikkö joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Valittaja on näin ollen velvoitettava korvaamaan hankintayksikön määrältään kohtuulliset oikeudenkäyntikulut.

Lopputulos

Markkinaoikeus hylkää valituksen.

Markkinaoikeus velvoittaa Mijorak Oy:n korvaamaan Vantaan kaupungin oikeudenkäyntikulut 1.900 eurolla viivästyskorkoineen. Viivästyskorkoa on maksettava korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaisesti siitä lukien, kun kuukausi on kulunut tämän päätöksen antamisesta.

MUUTOKSENHAKU

Julkisista hankinnoista annetun lain 106 §:n 1 momentin nojalla markkinaoikeuden päätöstä on valituksesta huolimatta noudatettava, jollei korkein hallinto-oikeus toisin määrää.

Valitusosoitus on liitteenä.

Puheenjohtaja

 Nina Korjus

Asian ovat yksimielisesti ratkaisseet markkinaoikeustuomarit Nina Korjus, Petri Rinkinen ja Olli Wikberg.

JAKELU

Mijorak Oy; oikeudenkäyntimaksu 244 euroa
 Vantaan kaupunki; maksutta
 Es-Urakointi Oy; maksutta
 Rakennusveikara Oy; maksutta

 Jaana Mäkinen
 Notari

VALITUSOSOITUS (hankinta-asiat)

Markkinaoikeuden päätökseen saa hakea muutosta **korkeimmalta hallinto-oikeudelta** kirjallisella valituksella.

Valitusaika

Korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettu valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen **30 päivän** kuluessa päätöksen tiedoksisaantipäivästä, sitä päivää lukuunottamatta.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä. Milloin kysymyksessä on asianosaisen suostumuksen perusteella tapahtuva sähköinen tiedoksianto, tiedoksiannon katsotaan tapahtuneen sinä päivänä, jolloin asiaa koskeva viesti on viestin vastaanottajan vastaanottolaitteessa siten, että viestiä voidaan käsitellä.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä voidaan toimittaa korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamoon henkilökohtaisesti, asiamiestä käyttäen, lähetin välityksellä, postitse, faksilla tai sähköpostilla. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen tuomioistuimen aukioloajan päättymistä. Aukiolo päättyy kello 16.15.

Korkeimman hallinto-oikeuden osoite:

Postiosoite:	Käyntiosoite:
PL 180	Fabianinkatu 15
00131 Helsinki	Helsinki
Faksi	029 564 0382
Sähköposti	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- valittajan yhteystiedot, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valituskirjelmä on valittajan, tämän laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitettava. Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen on laatinut joku muu henkilö, on valituskirjelmässä mainittava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- markkinaoikeuden päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- tiedoksisaantitodistus
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa valituksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu markkinaoikeudelle
- asiamiehen valtakirja, jollei asiamies ole asianajaja tai julkinen oikeusavustaja.

Maksut

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään oikeudenkäyntimaksu sen mukaan kuin laissa tarkemmin säädetään.